

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/43/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200195
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200195.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov senátu JUDr. Petra Paludu a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobkyne: X., bytom Z., právne zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Sedliakom, Advokátska kancelária so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, Jilemnického 1, Trenčín), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-TN-KDI-P-163/2011 zo dňa 09. januára 2012, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/42/2012-48 zo dňa 10. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/42/2012-48 zo dňa 10. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. p. KRPZ-TN-KDI-P-163/2011 zo dňa 09.01.2012, ktorým žalovaný na odvolanie žalobkyne zmenil prvostupňové rozhodnutie ODI, ORPZ Prievidza č. p. ORP-282/DI-SK-2011 zo dňa 07.11.2011 v časti uložených sankcií tak, že podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) znížil sankciu vo forme pokuty z 300,- Eur na 200,- Eur a skrátil zákaz činnosti viesť motorové vozidlo z pôvodných 14 mesiacov na dobu 10 mesiacov; žalovaný v ostatnom napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že právo na ich náhradu žalobkyni nepriznal.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný úplne zistil skutočný stav veci, dokazovanie správne vyhodnotil, vyvodil z neho správny právny názor a rozhodol v súlade so zákonom. Žalobné dôvody

neboli spôsobilé na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že súčasťou spisového materiálu žalovaného bol aj znalecký posudok č. 56/2011 vypracovaný znalcom U.. Znalec považoval za príčinu dopravnej nehody z technického hľadiska skutočnosť, že žalobkyňa vojdenním prednou časťou vozidla do vozovky hlavnej cesty vytvorila náhlu a nepredvídateľnú prekážku v koridore jazdy z jej ľavej strany prichádzajúcemu vozidlu Renault Master, čo je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom predmetnej dopravnej nehody a jedinou príčinou nehody, pričom spôsob jazdy vodičky (žalobkyne) je možné hodnotiť ako nedanie prednosti v jazde vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste, s ktorým došlo k stretu (odpoveď č. 5 na str. 34). Znalec ďalej uviedol, že vzniknuté poškodenia vozidiel dokazujú spôsob vzniku predmetnej nehody a skutočnosť, že žalobkyňa vošla prednou časťou vozidla Rover do vozovky hlavnej cesty. To, že v momente stretu bolo vozidlo žalobkyne natočené šikmo vľavo a prednou časťou vozidla vo vozovke hlavnej cesty, preukazuje poškodenie tohto vozidla (má poškodenú pravú prednú časť), z čoho vyplýva, že toto vozidlo muselo byť v momente stretu pravou prednou časťou predného čela v koridore jazdy vozidla Renault a natočené šikmo vľavo, teda vo vozovke hlavnej cesty. Skutočnosť, že vozidlo Rover bolo v momente stretu v pohybe, je preukázateľná rozsahom poškodenia vozidla žalobkyne. Deformácie pravej prednej časti vozidla by nemohli vzniknúť, ak by vozidlo Rover stálo. Ak by vozidlo žalobkyne v momente stretu stálo, vozidlo Renault by narazilo do ľavej prednej časti vozidla Rover, a to ľavého boku, t. j. do oblasti ľavej strany predného nárazníka a ľavého predného blatníka, ktoré ale neboli poškodené. Nárazové sily vozidla Renault nesmerovali do ľavej prednej časti vozidla Rover z boku, ale do jeho pravej časti predného čela šikmo (odpoveď č. 6 na str. 34, 35). K otázke možnosti zabránenia dopravnej nehody v konkrétnych podmienkach cestnej premávky zo strany obidvoch vodičov znalec uviedol, že žalobkyňa mala možnosť nehode zabrániť a v kritickom čase nevojsť do hlavnej cesty, pretože z jej ľavej strany prichádzajúce vozidlo Renault mala vodička dostatočnú možnosť včas vidieť. Vodič vozidla Renault Master nemal možnosť nehode zabrániť, pretože vodička vozidla Rover vojdenním do hlavnej cesty vytvorila náhlu a nepredvídateľnú prekážku v koridore jeho jazdy, na čo nemal možnosť reagovať (odpoveď č. 7 na str. 35). Znalec sa v doplnku č. 1 zo dňa 28.10.2011 vypořiadal s jednotlivými námietkami žalobkyne k znaleckému posudku č. 118/2011 s tým, že osobne za prítomnosti policajného orgánu vykonal ohliadku poškodeného vozidla.

Krajský súd k žalobným námietkam uviedol, že správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, dostatočne sa vypořiadali so všetkými námietkami žalobkyne s tým, že na základe zdokumentovaných stôp (kolies oboch vozidiel) na mieste dopravnej nehody muselo byť vozidlo, ktoré viedla žalobkyňa, pred zrážkou vysunuté prednou časťou v jazdnej dráhe vozidla zn. Renault. Zo stôp kolies oboch vozidiel bolo zistené miesto zrážky, ako aj skutočnosť, že po zrážke sa vozidlá odrazili. Po strete bolo vozidlo Rover odhodené mierne vpravo a dozadu, kde zostalo stáť. Úlomky a črepiny z vozidiel, ktoré sa nachádzali za ľavou bočnou časťou vozidla Renault potvrdzujú, že vozidlo žalobkyne sa pred zrážkou pohybovalo dopredu. Črepiny po náraze smerovali od prednej časti vozidla Rover dopredu za ľavú bočnú časť vozidla Renault. Znalec určil na základe podkladov zo spisu správneho orgánu ako aj na základe ohliadky na mieste samom miesto stretu vozidiel, ktoré sa nachádzalo v križovatke na hlavnej ceste približne 1 meter od pravého okraja hlavnej cesty. Skutočnosť, že vozidlo žalobkyne sa v momente stretu vozidiel pohybovalo nízkou rýchlosťou potvrdzuje rozsah poškodenia jej vozidla.

Podľa krajského sadu z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vozidlo žalobkyne bolo v momente zrážky pravou časťou predného čela v koridore jazdy vozidla Renault a natočené šikmo vľavo, vo vozovke hlavnej cesty. Z dokazovania nebolo preukázané, že vodič vozidla zn. Renault sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla, a teda námietka žalobkyne, že mohol zrážke zabrániť, nebola dôvodná. K námietke týkajúcej sa záznamu o podaní vysvetlenia dňa 11.04.2011 krajský súd uviedol, že záznam skutočne nebol žalobkyňou podpísaný, ale nasledujúceho dňa 12.04.2011 podávala ďalšie vysvetlenie a v

ňom uvádzala nové skutočnosti s tým, že jej predchádzajúce vysvetlenie nezodpovedalo skutočnosti. Aj napriek týmto námietkam bolo vykonaným dokazovaním podľa záveru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobkyňa porušila povinnosť uloženú v ustanovení § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, t. j. dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste.

K námietke žalobkyne, že vodič vozidla zn. Renault po náraze rozbil hlavou predné sklo vozidla v jeho strede napriek tomu, že sedel na ľavej strane vozidla, krajský súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, v zmysle ktorého vodič vozidla zn. Renault bol následkom nárazu vymrštený šikmo doprava, pretože vozidlo žalobkyne bolo v pohybe a došlo k silnému nárazu z pravej strany.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako účastníčka dopravnej nehody porušila povinnosť uloženú v ustanovení § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke - dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste, a preto sa dopustila priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb.. Súčasne súd dospel k záveru, že na základe zmeny prvostupňového rozhodnutia odvolacím správnom orgánom bola sankcia za dopravný priestupok uložená v súlade s § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb..

Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vrátil im vec na nové konanie.

Žalobkyňa v odvolaní popierala, že by dopravnú nehodu zapríčinila ona svojim konaním. Rozsudok krajského súdu považovala za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, a preto, že krajský súd sa len stotožnil so závermi správnych orgánov, ktoré vychádzali najmä zo znaleckého posudku, hoci jeho závery v konaní spochybňovala, pretože znaleckým posudkom nebol presvedčivo a hodnoverne opísaný nehodový dej a vyhodnotené príčiny nehody. Tvrdila, že policajné orgány nesprávne posúdili situáciu pred dopravnou nehodou, nevzali do úvahy všetky dostupné skutkové okolnosti, ako postavenie vozidiel po nehode, stopy na vozovke, spôsob poškodenia vozidiel a jeho druh a miesto poškodenia, výpovede svedkov (svedkovia K. a Z. boli v aute za dodávkou, tak nemohli vidieť priebeh nehody). Krajský súd ani správne orgány sa nevysporiadali s jej námietkou, že vodič dodávky sa nemusel venovať dostatočne riadeniu, a tým mohol zapríčiniť on nehodu.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Žalobkyňa podľa jeho názoru neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutia a postupov správnych orgánov vyvrátili. Výpovede svedkov K. a Z. považovali správny orgány za vierohodné, neodporovali si a podľa ich vyjadrení jednoznačne videli Rover vychádzať z vedľajšej cesty, pričom toto vozidlo nezastavilo. Ostatné odvolacie námietky sa zhodovali s námietkami žalobnými.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 10.09.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa čl. VII zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a

doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01.01.2013 dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov tak, že v § 4 ods. 2 sa za prvú vetu vkladajú nové vety, ktoré znejú: „Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec.“.

Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 bola rozpočtová organizácia Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne ku dňu 31.12.2012 zrušená.

V zmysle § 21 ods. 13 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak práva a povinnosti rozpočtovej organizácie Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne prešli dňom zrušenia na jej zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Vzhľadom na to súd vykonal zmenu v označení žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného vyplynulo, že dňa 11.04.2011 v čase o 14:40 hod. viedla žalobkyňa motorové vozidlo zn. Rover 75, EČV Y. v meste Prievidza, po Žarnovej, ktorá je označená zvislou dopravnou značkou „P1“ ako vedľajšia cesta, pričom v križovatke pri vychádzaní na Ulicu Bajzu, ktorá je označená zvislou dopravnou značkou „P8“ ako hlavná cesta, došlo k zrážke jej vozidla s vozidlom zn. Renault Master, EČV Z., ktoré viedol po hlavnej ceste vodič A..

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí č. p. ORP-282/DI-SK-2011 zo dňa 07.11.2011 konštatoval, že žalobkyňa nedala prednosť v jazde vozidlu idúcemu po hlavnej ceste, v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel. Správny orgán pritom vychádzal okrem iného aj zo znaleckého posudku vyhotoveného znalcom U., v spojení s jeho doplnkom, podľa ktorého technika a spôsob jazdy žalobkyne boli hodnotené ako nesprávne v tom, že žalobkyňa vytvorila náhlu a nepredvídateľnú prekážku v koridore jazdy z jej ľavej strany prichádzajúcemu vozidlu zn. Renault Master. Skutočnosť, že žalobkyňa vošla s vozidlom od vozovky hlavnej cesty v situácii, keď z jej ľavej strany prichádzalo po hlavnej ceste do križovatky vozidlo zn. Renault, je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody a jej jedinou príčinou. Podľa správneho orgánu sa žalobkyňa svojim konaním dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v súlade s § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb., za čo jej boli uložené sankcie - pokuta 300,- Eur a zákaz činnosti v trvaní 14 mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný v tomto konaní preskúmaným rozhodnutím.

Podľa § 3 zákona č. 8/2009 účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky

ustanovené v tomto zákone (ods. 1).

Účastník cestnej premávky je ďalej povinný:

- a) správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam,
- b) poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia,
- c) poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis (ods. 2).

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvere.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. e/, g/, až i/, možno uložiť pokutu od 150,- Eur do 800,- Eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom, alebo disciplinárnom konaní.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že žalobkyňa sa svojimi konaniami, tak ako bolo konkretizované v napadnutom rozhodnutí, dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb..

Žalobkyňa v konaní pred krajským súdom ako aj v odvolacom súdnom konaní spochybňovala správnosť záverov znaleckého posudku a tvrdila, že nebol presvedčivo a hodnoverne opísaný nehodový dej a vyhodnotené príčiny nehody, správnym orgánom vyčítala, že nesprávne posúdili situáciu pred dopravnou nehodou, najmä nevzali do úvahy všetky dostupné skutkové okolnosti, ako postavenie vozidiel po nehode, stopy na vozovke, spôsob poškodenia vozidiel a jeho druh a miesto poškodenia, výpovede svedkov (svedkovia Vidová a Pavlanský boli v aute za dodávkou, takže podľa žalobkyne nemohli vidieť priebeh nehody).

Odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku, ktorého sa mala dopustiť tým, že jazdiac po vedľajšej ceste nedala na križovatke prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste - vošla do križovatky bez toho, aby sa predtým presvedčila, že môže na hlavnú cestu vyjsť bez ohrozenia ostatných účastníkov premávky. Treba zdôrazniť, že samotná žalobkyňa najprv

tvrdila, že žltú dodávku Renault nevidela - vyjadrila sa tak pred policajtom, ktorý prišiel na miesto nehody, rovnako vypovedala aj jej dcéra, podľa tvrdenia vodiča dodávky sa mu žalobkyňa ospravedlnila - čo všetko nasvedčuje tomu, že žalobkyňa dodávku skutočne z nejakého dôvodu prehliadla a zároveň táto skutočnosť korešponduje aj s faktom, že žalobkyňa mala v úmysle z vedľajšej cesty odbočiť doľava a pokračovať k budove Unimatu a so zisteniami o polohe vozidla žalobkyne v čase zrážky, ktoré bolo v tom okamihu už v križovatke, vytočené doľava.

Znalec považoval za príčinu dopravnej nehody z technického hľadiska skutočnosť, že žalobkyňa vojdenním prednou časťou vozidla do vozovky hlavnej cesty vytvorila náhlu a nepredvídateľnú prekážku v koridore jazdy z jej ľavej strany prichádzajúcemu vozidlu Renault Master, čo je v priamej príčinnej súvislosti so vznikom predmetnej dopravnej nehody a jedinou príčinou nehody, pričom spôsob jazdy žalobkyne je možné hodnotiť ako nedanie prednosti v jazde vozidlu jazdiacemu po hlavnej ceste, s ktorým došlo k stretu.

Zo znaleckého posudku ďalej vyplynulo, že poškodenia vozidiel dokazujú spôsob vzniku predmetnej nehody a skutočnosť, že žalobkyňa vošla prednou časťou vozidla Rover do vozovky hlavnej cesty. Skutočnosť, že v momente stretu bolo vozidlo žalobkyne natočené šikmo vľavo a prednou časťou vozidla vo vozovke hlavnej cesty preukazuje poškodenie tohto vozidla (má poškodenú predovšetkým pravú prednú časť) z čoho vyplýva, že toto vozidlo muselo byť v momente stretu pravou prednou časťou predného čela v koridore jazdy vozidla Renault a natočené šikmo vľavo, to znamená vo vozovke hlavnej cesty. Podľa znalca bolo vozidlo žalobkyne v momente stretu v pohybe, čomu taktiež nasvedčuje poškodenie a rozsah poškodenia jej vozidla. Deformácie pravej prednej časti vozidla by nemohli podľa znalca vzniknúť, ak by vozidlo Rover stálo, pretože vtedy by Renault narazil do ľavej prednej časti vozidla Rover, a to ľavého boku, t. j. do oblasti ľavej strany predného nárazníka a ľavého predného blatníka, ktoré ale neboli poškodené. Rázové sily vozidla Renault nesmerovali do ľavej prednej časti vozidla Rover z boku, ale do jeho pravej časti predného čela šikmo.

Správne orgány aj na základe zdokumentovaných stôp kolies oboch vozidiel na mieste dopravnej nehody dospeli k záveru totožnému so záverom znalca, že vozidlo žalobkyne muselo byť pred zrážkou vysunuté prednou časťou v jazdnej dráhe vozidla zn. Renault. Žalobkyňa sama uvádzala, že keďže dobre nevidela (pre prekážky v rozhlade), posunula sa s vozidlom trochu dopredu. Zo stôp kolies oboch vozidiel bolo zistené miesto zrážky ako aj skutočnosť, že po zrážke sa vozidlá odrazili - vozidlo žalobkyne mierne vpravo a dozadu, dodávka Renault mierne vpravo (?). Úlomky a črepiny z vozidiel, ktoré sa nachádzali za ľavou bočnou časťou vozidla Renault potvrdzujú, že vozidlo žalobkyne sa pred zrážkou pohybovalo dopredu. Značné poškodenie vozidla žalobkyne Rover by nemohlo vzniknúť, ak by toto vozidlo stálo. Črepiny po náraze smerovali od prednej časti vozidla Rover dopredu za ľavú bočnú časť vozidla Renault. Znalec určil na základe podkladov zo spisu správneho orgánu ako aj na základe ohliadky na mieste samom miesto stretu vozidiel, ktoré sa nachádzalo v križovatke na hlavnej ceste približne 1 meter od pravého okraja hlavnej cesty.

K námietkam žalobkyne, že vodič dodávky sa možno dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a on mohol týmto spôsobiť nehodu, keď „vybočil“ zo svojej jazdnej dráhy, a teda že mohol zrážke zabrániť, odvolací súd uvádza, že neboli predložené žiadne dôkazy svedčiace o takomto konaní vodiča dodávky, naopak všetky v konaní vykonané dôkazy svedčia o vine žalobkyne, a preto túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Sčasti dôvodná bola žalobná námietka týkajúca sa záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 11.04.2011, čomu prisvedčil aj krajský súd. Tento záznam skutočne nebol žalobkyňou podpísaný, vysvetlenie podávala až dňa 12.04.2011. Táto skutočnosť však nemá žiaden vplyv na zistený a preukázaný skutkový stav veci, tak ako vyplynul z administratívneho spisu žalovaného. Nehoda sa síce stala dňa

11.04.2011, avšak žalobkyňa pre bolesti v nohe bola odvezená svojim známym do nemocnice, pričom sa s privolaným policajtom dohodla, že vysvetlenie príde podať nasledujúci deň. Tu treba tiež poukázať na obsah úradného záznamu zo dňa 13.04.2011 vyhotoveného I., z ktorého (o i.) vyplynulo, že žalobkyňa si v tom čase zavinenia nehody vedomá bola, tvrdila, že dodávku prehliadla a registrovala až vozidlo jazdiace za dodávkou.

K spochybňovanej vierohodnosti výpovedí svedkov K. a Z., ktorí jazdili vo vozidle za dodávkou, odvolací súd poukazuje na vyjadrenie znalca, podľa ktorého z technického hľadiska bolo možné, aby títo svedkovia nehodu (nárast) videli, čo je logické aj podľa názoru odvolacieho súdu, keďže vozidlo žalobkyne prichádzalo z pohľadu svedkov sprava. Ich výpovede korešpondujú s priebehom nehody tak, ako ho zistili správne orgány a znalec. Žalovaný sa v svojom rozhodnutí náležite vysporiadal s tým, prečo výpoveď svedka Ľapušku nepovažoval za dôveryhodnú, na čo odvolací súd odkazuje (nemohol vidieť priebeh nehody, nakoľko keďže videl vystupovať žalobkyňu z vozidla, bolo už dávno po zrážke - žalobkyňa po nehode totiž ostala sedieť vo vozidle pre zranenú nohu a vystúpila až po príchode policajta, čo bolo cca hodinu po nehode). K výpovedi svedkyne - dcéry žalobkyne, ktorá s ňou bola vo vozidle Rover, odvolací súd dáva do pozornosti, že ani z tejto výpovede nevyplynulo, že by sa žalobkyňa nepohla s vozidlom až do križovatky a neboli tak spochybnené zistené závery.

Uložené a žalovaným modifikované sankcie žalobkyňa nenamietala, preto sa nimi odvolací súd ani nezaoberal.

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobkyne, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil a na ktorý v ďalšom aj odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP), aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobkyňa neuviedla v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jej odvolacie námietky, ktoré boli v podstate totožné s námietkami žalobnými, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni vzhľadom na jej neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.